

Ясне небо, палюче сонце — ідеальна погода для купання.

БОВТЬ! Лебідь Генрі з розгону пірнув в озеро.

— **Бр-р-р**, — тремтить він. — Я гадав, вона не така крижана... Але як освіжає!

Овва! Хто це там?

На іншому березі озера сиділо самотнє каченя. Генрі обернувся до нього й загукав:

— Агов, каченятко, що з тобою? Гайда плавати! Вода чудово бадьорить.

— Ні, дякую. Я не хочу.

— Але чому?

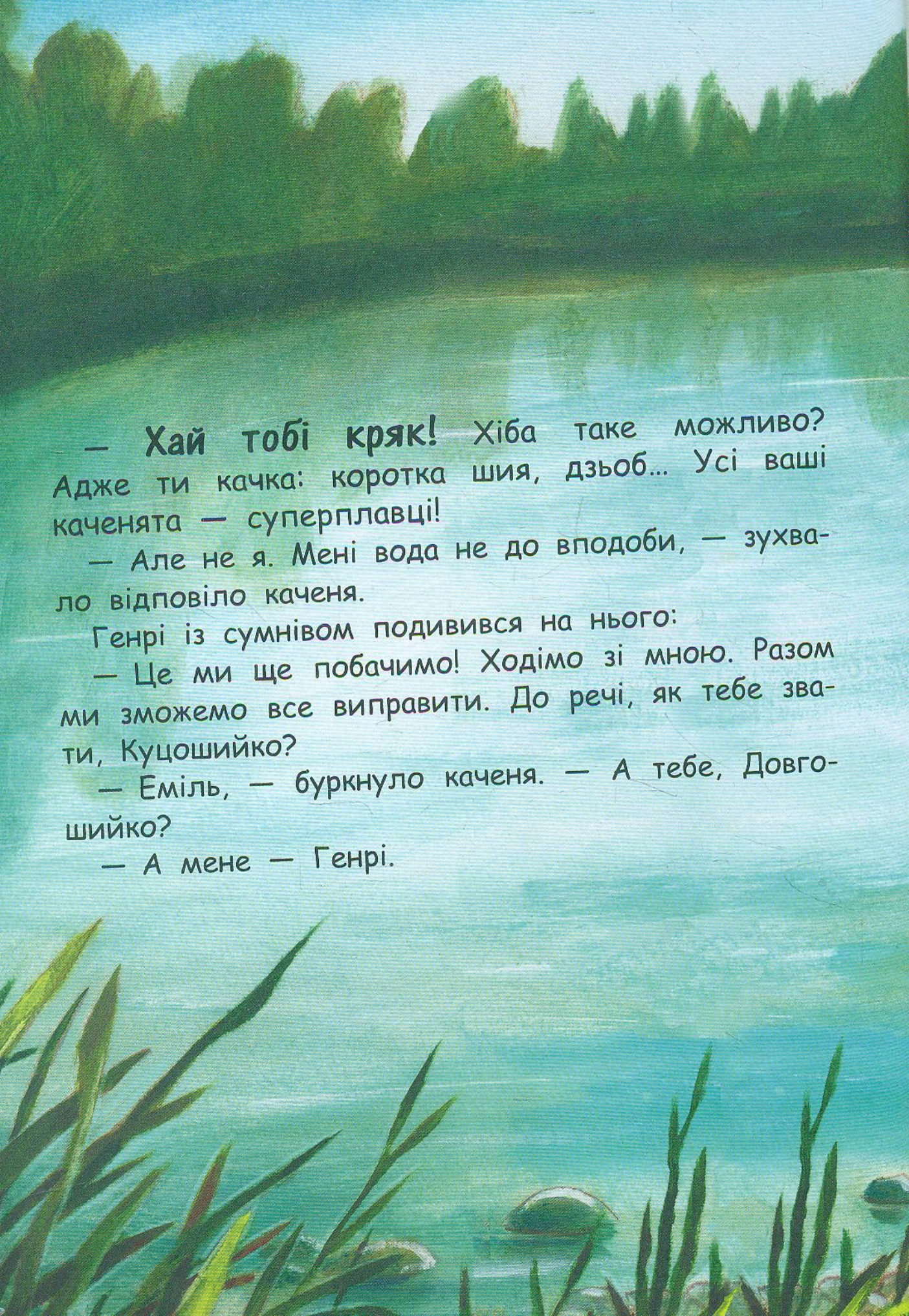
— Я боюся, — невпевнено відповіло каченя. — Я боюся заходити у воду.

— Пробач, що?

— Генрі аж скам'янів від дива.

— Хай тобі кряк! Хіба таке можливо? Адже ти качка: коротка шия, дзьоб... Усі ваші каченята — суперплавці!

— Але не я. Мені вода не до вподоби, — зухвало відповіло каченя.

Генрі із сумнівом подивився на нього:

— Це ми ще побачимо! Ходімо зі мною. Разом ми зможемо все виправити. До речі, як тебе звати, Куцошийко?

— Еміль, — буркнуло каченя. — А тебе, Довгошийко?

— А мене — Генрі.

Удвох вони рушили туди, де зазвичай навчаються плавати: до міського басейну.

— Пішки буде занадто довго, — промовив Генрі і відчинив дверцята припаркованої машини. — Я віддаю перевагу авто.

От вони вже на місці.
— Два квитки до басейну, будь ласка, — каже
Генрі на касі.

